

20 Μαΐου 2019

Η Μάχη της Κρήτης και τα μοιραία λάθη που καθόρισαν την εξέλιξη της...

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Μετά την κατάληψη της ηπειρωτικής Ελλάδας τον Απρίλιο του 1941 από τα Γερμανικά στρατεύματα, το Βρετανικό εκστρατευτικό σώμα που βρισκόταν στην Ελλάδα μετακινήθηκε στη Κρήτη. Το νησί ήταν το μόνο μέρος που παρέμενε ελεύθερο και οι Γερμανοί αποφάσισαν να το καταλάβουν.

Ο Τσόρτσιλ είχε εκφράσει την ευχή η Κρήτη να αποτελέσει άπαρτο φρούριο.»Θεωρούσαμε το νησί ζωτικό προπύργιο για την Αίγυπτο και τη Μάλτα, όμως οι προετοιμασίες δεν πήγαιναν καλά», ομολόγησε αργότερα ο Βρετανός πρωθυπουργός. Χαρακτηριστικά έγραψε: «το νησί βρισκόταν στα χέρια μας για περίπου έξι μήνες κατά τους οποίους διορίστηκαν έξι διοικητές, αλλά τα μέτρα που ελήφθησαν από την διοίκηση Μέσης Ανατολής ήταν πολύ κατώτερα από τις διαταγές που δώσαμε και από τις επιθυμίες μας»...

Αν οι αλεξιπτωτιστές είχαν εξουδετερωθεί άμεσα στο Μάλεμε, η πορεία της Μάχης της Κρήτης θα ήταν διαφορετική

Στο διάστημα 25-30 Απριλίου 1941 μετακινήθηκαν από την ηπειρωτική Ελλάδα στην Κρήτη 45 χιλιάδες Βρετανοί, Νεοζηλανδοί και Αυστραλοί στρατιώτες, από τους οποίους αρκετοί προωθήθηκαν αμέσως στην Αίγυπτο. Στο νησί παρέμειναν

11.600 Βρετανοί, 7.770 Νεοζηλανδοί και 6.400 Αυστραλοί. Αυτοί ενισχύθηκαν με ακόμα 3.500 που προέρχονταν από τη Μέση Ανατολή και περίπου 12.000 Έλληνες με ανεπαρκή οπλισμό. Επρόκειτο για έναν εξουθενωμένο στρατό που είχε ζήσει την δραματική υποχώρηση στην Ελλάδα με 3000 νεκρούς και 12.000 αιχμαλώτους.

Η Γερμανική επίθεση ξεκίνησε το πρωί της 20ης Μαΐου του 1941. Δεκάδες αεροπλάνα γέμισαν τον ουρανό και χιλιάδες αλεξιπτωτιστές έπεσαν στο νησί. Η κύρια προσπάθεια των Γερμανών επικεντρώθηκε στο ύψωμα 107 που φρουρούσε το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Την υπεράσπισή του είχαν αναλάβει δυνάμεις του Νεοζηλανδικού στρατού με επικεφαλής τον αντισυνταγματάρχη Λέσλι Άντριου. Η απόφαση του Μπέρναρντ Φρέιμπεργκ, διοικητή των συμμαχικών δυνάμεων Κρήτης (CREFORCE) να οχυρώσει αυτό το στρατηγικό σημείο με μόλις 600 άνδρες και μάλιστα με 14 ελαφρά κανόνια, θεωρήθηκε αργότερα στρατιωτικό λάθος.

Η Γερμανική επίθεση στο ύψωμα 107 ήταν σφοδρή και η κατάληψη του ήταν βασικός στρατιωτικός στόχος.

Εάν έπεφτε το Μάλεμε θα αποκτούσαν την αεροπορική βάση που χρειαζόνταν για να μεταφέρουν εκεί όλες τις χερσαίες δυνάμεις και να ενισχύσουν τους αλεξιπτωτιστές που μάχονταν με λίγες δυνάμεις και εξοπλισμό. Χωρίς αυτές θα ήταν αδύνατη η κατάληψη όλου του νησιού. Οι πρώτες μάχες στην περιοχή του Ταυρωνίτη ποταμού δεν πήγαν καθόλου καλά για τους γερμανούς που μέτρησαν πολλά θύματα, αλλά αυτό ο Άντριου φαίνεται ότι δεν το γνώριζε. Ο ασύρματος είχε υποστεί βλάβη και εξαιτίας των βομβαρδισμών έχασε την τηλεφωνική επαφή με την ταξιαρχία.

Ο διοικητής των Νεοζηλανδικών δυνάμεων στο αεροδρόμιο χωρίς καθαρή εικόνα για την κατάσταση που επικρατούσε γύρω από το ύψωμα, ζήτησε ενισχύσεις και έριξε στην μάχη δύο ελαφρά τεθωρακισμένα Ματίλντα προκειμένου να σπάσει το εχθρικό κλοιό. Το ένα έπαθε βλάβη στον πυργίσκο και το άλλο ανατράπηκε στην κοίτη του χειμάρρου. Όταν ο Άντριου κατάφερε να επικοινωνήσει με τους προϊσταμένους του ανέφερε ότι σκεφτόταν να δώσει εντολή σύμπτυξης των δυνάμεών του. Ο ταξίαρχος Χάργκεστ του απάντησε ότι «αν πρέπει να το κάνεις, κάντο».

Ο Λέσλι Άντριου, παρασημοφορημένος για τη δράση του στον Α Παγκόσμιο, ήταν διοικητής του 22ου Νεοζηλανδικού τάγματος Πεζικού που ανέλαβε να υπερασπιστεί από τους Γερμανούς το αεροδρόμιο του Μάλεμε. Την νύχτα της 20ης προς 21ης Μαΐου πήρε την μοιραία απόφαση να αποσύρει τους άνδρες του.

Η μοιραία απόφαση του αντισυνταγματάρχη Άντριου

Ο Άντριου περίμενε μέχρι το βράδυ και όταν είδε ότι οι ενισχύσεις δεν έρχονταν, έστειλε αγγελιαφόρους στους λόχους που διοικούσε και ζήτησε άμεση σύμπτυξη. Η διαταγή αυτή έφτασε μόνο στον 1ο Λόχο, που εγκατέλειψε το ύψωμα 107. Οι άλλοι λόχοι δεν το έμαθαν και συνέχισαν να κρατούν τις θέσεις τους. Οι γερμανοί προσπαθούσαν να αναρριχηθούν στις πλαγιές του υψώματος, αλλά ήταν εξουθενωμένοι και με ελάχιστα πυρομαχικά. Πολεμούσαν από το πρωί και δεν είχαν άλλα ψυχικά αποθέματα από την απώλεια αναρίθμητων συμπολεμιστών τους. Οι ιστορικοί αναφέρουν το εντυπωσιακό στοιχείο ότι ενώ το επίμαχο ύψωμα έμεινε επί τρεις ώρες χωρίς καθόλου φρουρά, κανένας Γερμανός δεν έφτασε στην κορυφή του!

Ο αντισυνταγματάρχης Άντριου δεν γνώριζε την κατάσταση που επικρατούσε στο πεδίο της μάχης. Πίστευε ότι ο 3ος και ο 4ος λόχος δεν κατάφεραν να συμπυκθούν και είχαν συντριβεί. Οι δυνάμεις όμως αυτές όχι μόνο δεν είχαν συντριβεί αλλά είχαν προκαλέσει σημαντικές απώλειες στο εχθρό, διατηρούσαν σταθερές τις θέσεις τους και το ηθικό τους ήταν ακόμα υψηλό. Ωστόσο μη γνωρίζοντας την κατάσταση που επικρατούσε και με τον φόβο της ολομέτωπης γερμανικής επίθεσης, ο νεοζηλανδός αξιωματικός πήρε την μοιραία απόφαση να φύγει. Η σύμπτυξη ξεκίνησε στις 02:00 μετά τα μεσάνυχτα κι ενώ ο 3ος και 4ος λόχος εξακολουθούσαν να πολεμούν. Αλλά και αυτοί, όταν τα ξημερώματα κατάλαβαν την υποχώρηση των συμπατριωτών τους, οπισθοχώρησαν και αυτοί.

Μάλεμε, Ύψωμα 107 – Θέση Καυκάλης. Εδώ ήταν το συμμαχικό επιτελείο με τον Άντριου. Σήμερα παραμένει λησμονημένο και οι κάτοικοι ζητούν να αναδειχθεί στα πλαίσια του ετήσιου εορτασμού της Μάχης της Κρήτης.

Από την ιστοριογραφία αλλά και από τις μαρτυρίες των πολεμιστών δεν ετέθη ποτέ θέμα δειλίας του Άντριου. Αντιθέτως αναφέρεται ότι παρέμεινε στην θέση του εν μέσω σφοδρών πυρών και ότι είχε τραυματιστεί στο κεφάλι. Το 22ο τάγμα που διοικούσε δέχτηκε το κύριο βάρος της επίθεσης και είχε απώλειες της τάξεως του 32% με 64 νεκρούς και 114 τραυματίες. Έχασε όμως την πιο κρίσιμη μάχη και έκτοτε το ύψωμα 107 αναφέρεται ως η «Κερκόπορτα της Κρήτης» από τη οποία η Γερμανοί μπήκαν και κατέλαβαν το νησί....

Πηγή: iellada.gr